

a rendelet ezen, s nem a 3. bekezdésének rendelkezése alá tartozik

Az egyházi adó közszolgáltatási jellegét megadja az a körülmény, hogy a hitközségi adót az egyházközség területén lakó vagy ott vagyonnal rendelkező minden nagykorú, önálló keresetforrással vagy vagyonnal bíró m. kath. tartozik kivétel nélkül fizetni, amint ez az általános szabály a z-i hitközség alapszabályainak 60. §-ában is kifejezésre jut. Mint ilyen pedig a 9. §. 1. bekezdésének rendelkezése alá tartozik, amint azt most már az 1927. évi 600. sz. K. K. H. Ö. 9. §. 1. bekezdéséhez fűzött utasítás kifejezetten is oda sorolja.

Ebből következik, hogy az együttes kezelés kérdésében az illetékes pénzügyigazgatóság jogosított dönteni, s csak ha kétsége van, kell a pénzügyminiszter döntését kikérnie.

S bár ez az eset fenn nem forgott, J. János és társai közös panasz beadványára a m. kir. pénzügyminiszter is hasonló álláspontot foglalt el.

A kifejtett okok szerint a végrehajtás tárgyául szolgáló egyházi adó végérvényesen megállapított, közadók módjára behajtható s a többi közadóval együttes kezelésbe vonható volt.

A panaszos ellen foganatosított végrehajtás tehát sikeresen nem kifogásolható.

Ezek szerint pedig a panaszos által Z. vármegye közigazgatási bizottságának határozata ellen emelt és a panaszos ellen foganatosított végrehajtási jogselekmény megsemmisítésére irányuló panasznak hely adható nem volt.

Az alvállalkozó által eszközölt áruszállítás nem mentes a forgalmi adó alól akkor sem, ha a fővállalkozó és a megrendelő közhatóság közötti ügylet után az illeték lerovatott és ha a kifizetés közvetlenül az alvállalkozó részére történt is. (Közig. Biróság 7742/1928. P. sz.) Nem törölhető az Sz. T. cég-féle szállítások után megállapított általános forgalmi adó, mert: Sz. városával nem panaszos állott jogviszonyban, hanem az Sz. T. cég, ha tehát ez a cég a neki Sz. várostól járó követelés megfelelő részét panaszosra engedményezte, de Sz. város a megfelelő összeget csak úgy fizette ki panaszosnak, hogy ha az Sz. T. céget terhelő illetékeket panaszos lerója, ezzel csak az Sz. város és az Sz. T. cég közti jogügylet lett az általános forgalmi adó alól mentesítve, de nem az Sz. T. cég és a panaszos közti jogügylet, vagyis a panaszos által az Sz. T. cég részére történt áruszállítás is, melynek általános forgalmi adóját panaszos leróni tartozik tekintet nélkül az Sz. város és az Sz. T. cég közti jogügyletre és az ezen jogügylet után járó forgalmi adónak, illetve e helyett a megfelelő illetéknek lerovására.

Az Sz. T. céget terhelő illeték lerovása nem történt jog-

alap nélkül, ha tehát azt a nevezett cég helyett panaszos fizette ki, úgy ez a tény csak a panaszos és a nevezett cég közti jogviszonyra bir befolyással.

Külföldi fizetési eszközök forgalma és a forgalmi adó (Közig. bíróság 8731/1927. P. sz.) A vitás általános forgalmi adót azért állapította meg a pénzügyigazgatóság, mert a panaszos cég a valuták adás-vételénél csak a felek által fizetett jutalék után róttá le az általános forgalmi adót, míg a vétel és eladás közötti árkülönbséget adózatlanul hagyta.

A panasz alapos, mert az 1921:XXXIX. t.-c. 37. §-ának 5. pontja szerint a külföldi fizetési eszközök forgalmából származó bevételek adómentesek és így a valuták adás-vételénél mutatózó és a panaszos cég javára eső árfolyamkülönbséget sem eshetik általános forgalmi adó alá.

Egyességi átalány feletti forgalomkülönbséget forgalmi adója. (Közig. bíróság 9691/1927. P. sz.) A királyi pénzügyigazgatóságnak panasszal megtámadott végzésével fentartott fizetési meghagyás indokolásában foglalt megállapítás szerint adózó fél az 1926. évre 8160 P adóalap után egyezségi-átalányoztatott.

Az 1927. évi március hónap 30-án felvett jegyzőkönyvben foglalt adatok szerint adózó félnek 1926. évben tényleges bevétele 10.830 P 40 fillér lévén, a különbséget kitevő 2670 P 40 fillér, mint adóalaphiány után 53 P 40 fillér általános forgalmi adó pótlólag előíratott.

Az ekként pótlólag megállapított általános forgalmi adó jogossága ellen irányuló panasz alapos.

Az általános forgalmi adónak átalányozás útján való lerovását szabályozó s érvényben levő 29.500/1925. számú pénzügyminiszteri rendelet értelmében ugyanis az egyezés alapján megállapított átalány az átalányozási időszak végéig, tehát egy naptári év alatt, rendszerint változatlan.

Amennyiben azonban a hiv. rendelet 23. §-ában előírt ellenőrzések során, de még az átalányozási időszak eltelte előtt, a 7. §-ban részletesen felsorolt esetek bármelyike megállapíthatóan bekövetkezik, az átalányt visszamenőleg helyesbiteni lehet.

Ilyen esetben adózóval a helyesbités kérdésében tárgyalni kell s csak ha újabb egyezés létrehozása sem sikerülne, a változás beálltától kezdődő hatállyal az alapegyezés hatálytalansága mellett adózót a rendes szabályok szerinti adó lerovására kötelezni lehet.

De az egyezségi átalány fentartása mellett egyszersmind az átalányegyezség megkötésénél elfogadott és az év folyamán jelentkező adóalap között a kir. kincstár terhére mutatózó, s az átalányozási időszak eltelte után megállapított